

SCÉNÁŘ K ROZHLASOVÉ REPORTÁŽI

Jiří Eisenbruk

Základní škola Prokopa Diviše a MŠ, Znojmo – Příměťice 569

Tým: Josef Klaudinger, Jan Lipovský, Pavel Přech, Ondřej Šufajzl

P: Fotografie je vždycky improvizace, když dělám reportáž tak nikdy nevím, co mě čeká.

Ž: Říká známý znojemský fotograf Jiří Eisenbruk. Narodil se v roce 1953 ve Vysokém Mýtě. Dětství a dospívání ale prožil v Brně. Právě tam se mu v jeho devíti letech dostala do rukou první Etareta.

P: Pak jsem nějakou dobu přestal s fotografováním asi dva tři roky a intenzivně jsem začal fotografovat na střední škole, kdy jsem začal i zkoušet barevnou fotografii, což bylo tehdy nesmírně náročné ...když se mi povedlo po třech hodinách udělat první dobrou fotografii, tak to byl dobrý výkon.

Ž: Fotografování se stalo nedílnou součástí jeho života. Už jako učitel vedl fotografický kroužek a později dostal nabídku pracovat jako fotograf v regionálních novinách.

P: Pro mě bylo výhodné, že jsem uměl dělat s fotografií, měl jsem fotokomoru, a tak tím pádem jsem nastoupil do Znojemska, kde jsem pracoval přes pětadvacet let, myslím.

Ž: Na Znojemsku Jiří nejraději fotí národní park Podyjí a vše, co je spojeno s vínem. Byl ale samozřejmě i u důležitých milníků naší novodobé historie.

P: Třeba odchod sovětských vojsk ze Znojma, jsem fotografoval, návštěva prezidenta Havla, když tady byl na Znojemsku, pak ty povodně a další věci, které se mohou jevit jako důležité, ale ony důležité nemusely být nebo je tomu naopak.

Ž: Jedna taková událost ho zasáhla nejen profesně, ale i osobně.

P: A kdy jsem přestal fotografovat normálně na celuloid, tak to vám řeknu, bylo to 13. srpna roku 2002, proč si pamatuji toto datum, tento dům byl vytopen při povodních a odnesla to fotokomora, kterou jsem tady měl.

Ž: Velkou vášní je pro Jiřího cestování. Kamkoli se vydal, měl s sebou fotoaparát. Domů si tak přivázel nejen zážitky, ale také stovky fotografií, které i vystavoval.

P: Mým snem bylo udělat fotografii z vrcholku Kilimandžára, což se mi povedlo

Ž: Svět poznal zblízka, mnohé viděl i zažil, mladší generaci proto radí:

P: Používejte svoji hlavu a zdravý selský rozum, a pokud můžete, tak cestujte a poznávejte, jak se žije jinde, abyste měli možnost srovnání a nezpronevěřte se vůči svým zásadám a vůči sobě, nikdy.